

't belunke

Met mien zeunke, zoel ik in de stad ein bôks
en euverhaepke gaon kaupe. Good oëtgerôs met
pletskes en toffees veur ônderwaeg, ginge weej op stap.
Op d'n hook van de Klaosstraot, stônd eine mins met weinig wäörd,
maar met vuul bônthe luchbalônne.
Ein hendje kneep stevig in mien hand, "pap, dae met die roeie en gaele
vlamme pap, astebleef".
Hae keek zoë straolend nao zien belunke, det ik genne spiët had van
mien cente.
In d'n bôksewinkel moch zien belunke efkes taege 't plefôn hange, want
zoë langk waas 't tuujke waal. De winkelbedeende, met van die tiepiese
aafgezakde winkelbedeende schouwers, leet ôs de keus oét 3 bôkse.
Hae koos die zwarte ribflewiële, met daen opgestikke reklameteks veur
ribfluwiële bokse. Netuurlik meus die nije bôks geliëk aan,

same met ein blauw haempje d'r beej.

Um bôks en zeunke ein bietje beejein te halde, kwaam d'r nog zônne stoëre laere reem beej.

Noow bis dich einen echte groëte jông, zei ik, wie hae zoë gans verniejd naeve mich leep.

Aan zien meneer van laupe kôsse zien, dette mich geliëk goof', hae bewoog zich anders,
ônverschilliger, hookigger, en met gruttere passe.

Zegk pap, zaette opens, ik wil det belunke neet miër. Ik zek wiezoë, vindse 't dan neet miër moei.

Hae keek nog ens ein bietje twiefechtig, nao det blie dansend speultuig.

Zoë kinderechtig zaette, det is niks veur groëte jônges, en hae haalde zien bôks ens op, die idders
kiër aan dae nije reem woel ôntsnappe.

Zulle we um maar los laote, stelde ik veurzichtig veur. Hae knikde, en goof zien belunke zoëmaar
priës aan de wind, zoëmaar zônder te bääke.

En opens leep naeve mich neet miër mien zeunke, maar miene zoon.

Stôm hê.

Wiel Hermans Venlo